

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.241 van 28 juni 2001
in de zaak A. 100.535/VII-23.203.**

In zake : Marc VAN DEN BERGH,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van Antwerpen

tussenkommende partij :

de n.v. B.B.F.,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. SPIESSENS,
kantoor houdende te WILLEBROEK,
Groenelaan 6.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Marc VAN DEN BERGH op 17 februari 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "een besluit dd. 7 december 2000 van de Bestendige Deputatie van de provincie Antwerpen, waarbij aan de N.V. BBF, met maatschappelijke zetel te 2830 Willebroek, Meerhoflaan 10, de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een werkplaats voor lichte metaalconstructies gelegen aan de Breendonkstraat 269 te Willebroek, op een perceel kadastraal gekend onder Afdeling 5, Sectie A, nr. 34d";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Ph. VAN WESEMAEL die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoeker, van bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat F. HUYSEGOMS die, loco advocaat J. SPIESSENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. B.B.F. met een verzoekschrift van 5 april 2001 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij, als begunstigde van de bestreden vergunning belang heeft bij haar tussenkomst; dat het verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker doet gelden :

"De bestreden milieuvergunning strekt ertoe de N.V. BBF toe te laten een werkplaats voor metaalconstructies uit te baten, op een perceel gelegen aan de Breendonkstraat 269 te Tisselt-Willebroek, kadastraal gekend onder sectie A, nrs. 34 d.

Verzoeker exploiteert op de omliggende gronden een tuinbouwbedrijf.

De gronden waarop de bestreden vergunning betrekking heeft palen onmiddellijk aan de terreinen die eigendom zijn van verzoeker, en waarop een omvangrijke glazen serre bestemd voor de teelt van groenten aanwezig is.

De vergunning strekt ertoe de activiteiten uit te breiden, niet enkel qua aard (metaalbewerking) maar ook qua oppervlakte en omvang.

De vergunde uitbreiding heeft immers tot gevolg dat een totaal nieuwe werkplaats zal worden in gebruik genomen met een hoogte van circa 5 meter tot vlakbij de perceelsgrens en op een afstand van ongeveer 7 meter van de groentenserre.

De uitbating en aanwezigheid van deze loods heeft op tweeërlei gebied ernstige gevolgen voor verzoeker.

Ten eerste staat de loods dusdanig dicht tegen de perceelsgrens aan, dat verzoeker met landbouwvoertuigen en -materieel nog onmogelijk gebruik kan maken van de bestaande losweg.

Deze paalt immers aan de zijde van de eigendom van verzoeker aan een kleine gemene gracht die parallel loopt met een zijde van de serre.

Tussen de gracht en de loods rest amper een afstand van enkele meters, wat niet volstaat om omvangrijke landbouwvoertuigen doorgang te verlenen.

Ten tweede heeft de hoogte en de omvang van de werkplaats tevens tot gevolg dat de kweek van groenten in de serre ernstig in het gedrang komt.

In de glazen serre worden het jaar rond verschillende groenten geteeld.

Een vrije en gelijke lichtinval is voor deze teelt natuurlijk van groot belang, opdat verzoeker de groenten op gezette tijdstippen zou kunnen oogsten.

Terwijl 's zomers de gevolgen nog beperkt blijven wegens de hoge stand van de zon, wordt vanaf de maand september duidelijk dat de werkplaats zon en licht voor de serre wegneemt.

De gevolgen zijn in de winter zelfs spectaculair, wanneer men bemerkt dat de loods 's namiddags een schaduw werpt die tot voorbij het uiteinde van de serre reikt.

Het hoeft geen betoog dat de inval van zonlicht voor de teelt van groenten in een glazen serre van het uiterste belang is.

Het opzet van de groentekweek onder serre is net maximaal gebruik te maken van de zonne-energie als bron van warmte en licht.

Door de confrontatie met de activiteiten van metaalbewerking in de ontworpen loods, komt verzoeker vooral 's winters in ernstige moeilijkheden voor de planning van de groentekweek.

Waar het schaduweffect het meest voelbaar is, zullen de groenten vanzelfsprekend een groeiachterstand hebben ten opzichte van groenten die nog ten volle van het zonlicht kunnen genieten (vooral achteraan in de serre).

Aldus is het voor verzoeker onmogelijk nog op planmatige wijze de serre optimaal te beheren.

Het is daarbij zinloos rekening te houden met de inplanting van de werkplaats om de kweek in de serre af te stemmen op het veroorzaakte schaduweffect.

Evenmin is het redelijk van verzoekers te verwachten dat zij ingevolge het vergunnen van de werkplaats de serre zouden verplaatsen naar een ander gedeelte van hun terrein.

Bovendien is het zo dat de door de verzoeker aan de veilingen geleverde groenten gecontroleerd worden op de residugehalten van bestrijdingsmiddelen en het daarmee gepaard gaande nitraatgehalte.

Het staat wetenschappelijk vast dat het nitraatgehalte lager is wanneer er meer zonlicht is. Het gevolg van de schaduwhinder van de loods is dus dat het nitraatgehalte van de groenten die zich door de loods van de N.V. BBF vaak in de schaduw bevinden, hoger zal zijn bij de verkoop.

Verzoeker loopt aldus meer risico op een overschrijding van de door het Ministerie van Volksgezondheid toegelaten normen, die overigens regelmatig op veilingen op hun naleving worden gecontroleerd.

De vaststelling van een overschrijding kan alzo leiden tot een oogstverbod en gerechtelijke vervolging, met alle financiële gevolgen vandien";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij volgende repliek geeft :

"Verzoeker haalt als moeilijk te herstellen ernstig nadeel 2 elementen aan, nl. de loods zou dusdanig dicht tegen de perceelsgrens aanstaan dat verzoeker met landbouwvoertuigen en -materieel nog onmogelijk gebruik kan maken van de bestaande losweg en de schaduw van de loods zou nadelige gevolgen hebben op de groentekweek.

Ten eerste, deze argumenten zijn niet nieuw : ze werden al aangehaald in 1993. Indien het voor verzoeker werkelijk onmogelijk zou zijn de bestaande losweg te gebruiken voor landbouwvoertuigen en -materieel en, wat verzoeker waarschijnlijk wil insinueren, zijn bedrijf te betreden, dan heeft hij dit al ruim 8 jaar niet kunnen doen. Nochtans stelt verzoeker nergens, noch in zijn beroepschrift, noch in zijn verzoekschrift, dat de exploitatie van zijn bedrijf nagenoeg onmogelijk gemaakt zou zijn door de gevraagde uitbreiding.

Integendeel, verzoeker baat blijkbaar nog steeds zijn landbouwbedrijf uit, zonder al te veel moeilijkheden. Misschien is er ook een andere losweg?

Verzoeker vermeldt hieromtrent echter niets concreets, ook niet waarom de toegang aan de linker perceelsgrens onmogelijk kan gebruikt worden, de afstand van de loods tot die perceelsgrens voldoet immers aan de algemeen geldende (ongeschreven) stedenbouwkundige regels. Zijn er dan geen alternatieven nu een afstand van enkele meters niet blijkt te volstaan voor de landbouwvoertuigen, maar verzoeker wel al 8 jaar gewoon verder kan exploiteren?

Ten tweede, de beweerde schade door de beweerde schaduw van de loods is weinig aannemelijk nu de hoogte van de loods door de gevraagde uitbreiding niet toeneemt. Bovendien verwijst verzoeker naar vermeend oogstverbod en gerechtelijke vervolging tengevolge van een verhoogd nitraatgehalte, wat op zijn beurt veroorzaakt zou zijn door een gebrek aan licht t.g.v. de schaduw van de loods. Verzoeker stelt dat 's zomers de gevolgen nog beperkt blijven wegens de hoge stand van de zon, maar dat de gevolgen vooral 's winters spectaculair zijn wanneer de loods 's namiddags een schaduw werpt tot voorbij het uiteinde van de serre.

Dit alles is zeer vreemd. Verzoeker zou dus vooral last hebben van de schaduw in de winter vanaf de namiddag. Het lijkt weinig aannemelijk dat het beperkte licht in die periode te wijten zou zijn aan de schaduw van de loods, nu de zon in de winter sowieso reeds ondergegaan is in de namiddag!

Bovendien, deze procedure betreft een uitbreiding van een definitief vergunde inrichting, waarbij de hoogte van de loods in casu niet toeneemt. Eigenlijk is dit argument dus irrelevant.

Trouwens, nergens in het dossier of in het verzoekschrift wordt dit argument hard gemaakt met concrete documenten inzake oogstverbod of gerechtelijke

vervolging t.g.v. een verhoogd nitraatgehalte tijdens de voorbije 8 jaar. Als de schaduw van de loods werkelijk schade veroorzaakt, had deze zich de voorbije jaren toch al moeten gemanifesteerd hebben? Blijkbaar heeft verzoeker al die jaren toch kunnen exploiteren zonder (gerechtelijke) problemen...

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is niet bewezen";

2.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij volgende repliek geeft :

"Aangezien de Heer VAN DEN BERGH Marc opnieuw dezelfde argumenten aanhaalt die verzoekster reeds goed bekend zijn uit vorige procedures, nl. :

- de loods van verzoekster zou te dicht tegen de perceelsgrens staan zodat de Heer VAN DEN BERGH onvoldoende plaats zou hebben voor doorgang van zijn omvangrijke landbouwvoertuigen;
- daardoor zou zijn serre ook onvoldoende bezonning krijgen, wat nefast is voor de teelten in zijn serre

Dat verzoekster andermaal moet vaststellen dat dit stedenbouwkundige argumenten zijn, die niet thuishoren in een procedure m.b.t. een milieuvergunning.

Terzake verwijst verzoekster naar het reeds aangehaalde arrest van uw Raad (VIIe kamer) dd. 12 juli 1994, nr. 48.538;

Dat verder het bestreden besluit dd. 7 december 2000 aan de raadsman van de Heer VAN DEN BERGH ter kennis werd gebracht op 19 december 2000;

Het verzoek tot schorsing werd ingediend op 19 februari 2001, dus welgeteld twee maanden later.

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat wanneer diegene die een vordering tot schorsing instelt hiermede onredelijk lang wacht, dit tegen hem dient te worden ingebracht wanneer geoordeeld moet worden over het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel; (R.v.St., nr. 46.511 dd. 14 maart 1994);

Dat zelfs indien het bedrijf van verzoekster een nadelige invloed zou uitoefenen op het tuinbouwbedrijf van de Heer VAN DEN BERGH (quod certe non), zou deze bestaan in minder bezonning wat een mindere opbrengst zou tot gevolg hebben of in het ergste geval zelfs helemaal geen opbrengst;

Dit is een nadeel van louter financiële aard, wat door een vaste rechtspraak van uw Raad niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt beschouwd;

Dat de argumenten van de Heer VAN DEN BERGH ook niet terecht zijn;

De loods van verzoekster werd uiteindelijk kleiner gebouwd dan vergund;

Hiervoor werd een regularisatievergunning afgegeven op 26 september 1995;

De loods van verzoekster is 5 meter hoog en staat op ruim 7 meter van de perceelsgrens;

De serre van de Heer VAN DEN BERGH daarentegen staat op amper 3 meter van de perceelsgrens;

We kunnen hier dus verwijzen naar het reeds geciteerde arrest van uw Raad dd. 22 december 1994 waarin gesteld wordt dat de eventueel hinderende schaduw een gevolg is van het feit dat de Heer en Mevrouw VAN DEN BERGH-DE VIL hun serre zo dicht mogelijk bij de perceelsgrenzen hebben ingeplant;

Dat uit het deskundig verslag van Studiebureau TALBOOM N.V. (stuk 3) evenwel blijkt dat de totale afstand tussen de loods van verzoekster en de serre van de Heer VAN DEN BERGH 10,13 meter bedraagt en dat er geen enkele nadelige invloed voor de serre is !

Ook het argument van de losweg die te smal zou zijn kan niet weerhouden worden;

Tussen de loods van verzoekster en de perceelsgrens is er benevens een groenscherm van 3 meter nog een bouwvrije strook van 4 meter;

Dit is ruim voldoende om doorgang te verlenen voor landbouwvoertuigen, brandweer, enz.

Overigens is het conform de Wetgeving technische eisen voertuigen niet toegelaten voertuigen te hebben breder dan 3 meter, d.w.z. sommige voertuigen, inzonderheid landbouwvoertuigen kunnen wel breder zijn, doch de delen breder dan 3 meter moeten ingeklapt worden";

2.4. Overwegende dat het door verzoeker ingeroepen nadeel, te weten het verlies aan bezonning en het onbruikbaar worden van de losweg, niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden milieuvergunning tot het exploiteren van de geplande inrichting, maar uit de voor de loods bij besluit van 3 mei 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek verleende vergunning voor het uitbreiden van de bestaande loods; dat die uitbreiding reeds sedert 1994 is gerealiseerd en door een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden milieuvergunningsbesluit niet ongedaan kan worden gemaakt; dat daarenboven de Raad van State bij arrest nr. 50.964 van 22 december 1994 de vordering tot schorsing van even genoemde bouwvergunning heeft verworpen omdat niet aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

was voldaan; dat ook in die zaak verzoeker het probleem van de losweg en het schaduwprobleem als moeilijk te herstellen ernstig nadeel had aangevoerd; dat er zich geen redenen aandienen om het oordeel van de Raad van State, geveld in voornoemd arrest, te herzien;

2.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. B.B.F. in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijftuizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni tweeduizend en
een, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,

kamervoorzitter,

Mevr. A. WIJNANTS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.